

בש"פ 5103/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5103/18

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

העורר: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

הודעת ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום
27.6.2018 (כבוד השופט א' רון) ב-מ"ת 7944-11-17

תאריך הישיבה: כ"ט בתמוז התשע"ח (12.07.18)

בשם העורר: עו"ד מיכאל עירוני; עו"ד מעיין נופר עמון;
עו"ד חיים רייכבר
בשם המשיבה: עו"ד קרן רוט

החלטה

1. לפניי ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 27.6.2018 (מ"ת 7944-11-17; השופט א' רון) שבו דחה בקשה לעיון חוזר שהגיש העורר על מעצרו עד תום ההליכים.

נגד העורר הוגש כתב אישום המחזיק שני אישומים, שמגולל מסכת של אירועים שבהם הוא פגע מינית בשתי קטינות בשורה ארוכה של הזדמנויות ולאורך זמן, בהיותן כבנות 14; האחת היא אחייניתו של העורר והאחרת היא חברתה של אחיינית. נאמר בכתב האישום שהוא ביצע בהן מעשים מגונים רבים לשם גירוי או סיפוק מיני ואף מעשי סדום.

עמוד 1

משהוגש כתב האישום הוגשה גם בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים נגדו. בדיון שהתקיים בבקשה בבית המשפט המחוזי, הסכים העורר לקיומן של ראיות לכאורה וממילא קיימת עילת מעצר; עם זאת ביקש כי בית המשפט יוסיף ויבחן אפשרות לחלופת מעצר. לאחר שהוגשו תסקירים בעניינו של העורר, החליט בית המשפט המחוזי על מעצרו בפקוח אלקטרוני. ערר שהגישה המדינה על החלטה זו התקבל ביום 29.12.2017 על ידי בית משפט זה (בש"פ 10136/17; השופטת ד' ברק-ארז).

בהחלטתו לעצור את העורר עד לתום ההליכים נגדו, התייחס בית משפט זה לשלושה תסקירים שהוגשו בעניינו של העורר שהם שליליים במובהק, ותוך שנקבע כי קיים סיכון גבוה להישנותה של התנהגות פוגענית מצידו. שירות המבחן הוסיף וציין כי על פי התרשמותו שחרור של העורר לחלופת מעצר עלול לחשוף את המתלוננת-אחייניתו ללחצים נפשיים ורגשיים גם אם חלופת המעצר תהיה רחוקה מביתה. כך סבר שירות המבחן בהיתן הערכתו שבני המשפחה מתקשים להכיר בדפוסי התנהגות פוגעניים אצל העורר ומעבירים מסרים שהוגדרו כ"בעייתיים" בהתייחס לאמון שניתן לתת באותה מתלוננת. במצב דברים זה, לנוכח מסוכנותו של העורר ובהיעדר טעמים מיוחדים המצדיקים סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן, המלצה שעליה חזר שירות המבחן יותר מפעם, ובהיות התסקירים חד-משמעיים, קיבל כאמור בית משפט זה את הערר שהגישה המדינה והורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

2. בית המשפט המחוזי, בבקשה לעיון חוזר שהיא נושא הערר שלפניי, ראה בהחלטה שניתנה על ידי בית משפט זה לעניין מעצרו של העורר, כפי שפורטה בתמצית לעיל, משום נקודת מוצא להחלטתו; ובמידה רבה בהסתמך עליה, דחה את הבקשה לעיון חוזר. מכאן הערר.

לגישת בא-כוח העורר בערר שהגיש, לא היה על בית המשפט המחוזי ליתן משקל מכריע לאותה החלטה בדבר מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו, ומן הראוי היה שבחלוף הזמן, למצער יפנה בית המשפט את העורר לקבלת תסקיר משלים ועדכני. על דברים אלה חזר בא-כוח העורר בדיון לפניי תוך שהדגיש את חזקת החפות העומדת לעורר. באת-כוח המדינה מצידה, עמדה על המסוכנות של העורר ובמיוחד כאשר המעשים המיוחדים לו הופנו לא רק נגד מתלוננת אחת – קרובת משפחה, אלא כלפי מתלוננת נוספת. ועוד הדגישה באת-כוח המדינה כי המתלוננת קרובת המשפחה לא הגיעה להעיד על אף שזומנה עד כדי שנדרש לבקש את הבאתה בצו הבאה, בקשה תלויה ועומדת שטרם ניתנה בה החלטה.

3. לאחר שעינתי בכתובים והוספתי ושמעתי את טיעוני באי-כוח הצדדים בעל פה, אני סבורה כי דין הערר להידחות. מקובלת עליי עמדת בא-כוח העורר כי החלטת בית משפט זה, שעה שהורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו, גם אם היא נקודת מוצא הרי שאיננה בהכרח נקודת סיום. ואולם גם אם כך, לעת הזו כאשר המתלוננת באישום הראשון (האחיינית) טרם העידה; ויותר מכך, היא ממאנת להגיע כדי למסור עדות, הסיטואציה מטרידה וזאת בלשון המעטה. היא גם מתכתבת עם דברים שנאמרו על ידי שירות המבחן בהתייחס למסוכנותו של העורר, שהובאו בתמצית לעיל. לכן, בהיתן האמור ולנוכח מסוכנותו של העורר, דומני שלא ניתן להפיג אותה בחלופת מעצר; אף לא במעצר באיזוק אלקטרוני. אין בכך כדי למנוע מהעורר לפנות בבקשה מתאימה לעיון חוזר, ככל שיראה לנכון ואם יהיה לכך מקום, לאחר שהדברים יתבהרו ביחס לעדותה של המתלוננת קרובת המשפחה.

סופו של דבר, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ט בתמוז התשע"ח (12.7.2018).

